

Skattedirektoratet

Saksbehandler
Kristin Os

Deres dato
20.12.2011

Vår dato
01.02.2012

Telefon
22077927

Deres referanse
201104608-/SILS

Vår referanse
2011/1207096

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG
INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Postboks 8036 DEP
0030 OSLO

Høring - Utkast til forskrift om anerkjennelse av enkelte farskap fastsatt i utlandet etter lov om barn og foreldre for barn født av surrogatmor i utlandet

Vi viser til høringssak datert 20. desember 2011.

Vi har følgende kommentarer til forskriftsutkastet:

Til § 2 pkt 1 "kompetent myndighet" – her kan det stilles spørsmål om hvilken kontrollmulighet NAV Internasjonalt har til å vurdere om det er kompetent myndighet og hvordan NAV Internasjonalt skal vite at dommen/kjennelsen er endelig. En mulig løsning her kan være at dommen legaliseres hvis det er mulig i vedkommende land.

Til § 2 pkt 2 – Når det gjelder kravet om at surrogatimors identitet må være kjent, så vil det være naturlig å kreve surrogatimors underskrift i surrogatkontrakten. Underskriften bør notarialbekreftes for å sikre at det er den reelle surrogatimoren som har underskrevet. Eventuelt kan underskriften bekreftes av norsk utenriksstasjon.

Av siste ledd i § 2 fremgår at søkeren har ansvaret for å legge frem nødvendig dokumentasjon. Vi vil bemerke at dokumentene i disse sakene hovedsakelig er på engelsk. Vi mener det bør stilles krav til at søkeren må få oversatt dokumentene til norsk av autorisert translatør med kjennskap til juridiske uttrykk/termer.

For øvrig mener vi at de samme krav som nevnt ovenfor også bør gjelde avgjørelser om foreldreansvar i surrogatisaker. Vi viser her til korrespondanse mellom BLD og Finansdepartementet, brev av hhv 21. november 2011 og 19. desember 2011.

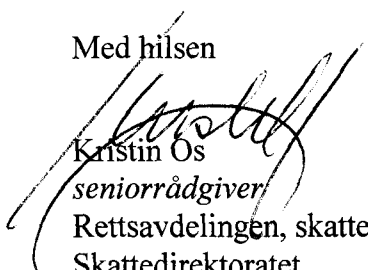
Til § 4 – Det heter i kommentaren til denne paragraf at dersom DNA-analyse er utført av et anerkjent institutt som er sammenlignbart med det norske Divisjon for rettsmedisin og rusmiddelforskning, kan avgjørelsen legges til grunn for å anerkjenne farskapet. Det kan stilles spørsmål om på hvilket grunnlag NAV Internasjonalt skal bedømme om det utenlandske instiutt er sammenlignbart. Vi vil foreslå, også for "lovsymmetriens" del at DNA-testen følger samme

prinsipp som for DNA-test i forbindelse med tildeling av fødselsnummer for barn født i utlandet av norske statsborgere, jf Skattedirektoratets Rundskriv nr 4, 2011 som følger vedlagt.

Vennligst oppgi vår referanse ved henvendelser i saken.

Med hilsen

Kristin Os
seniorrådgiver
Rettsavdelingen, skatteforvaltning
Skattedirektoratet

Til skattekontorene

Rundskriv nr 4, 2011

Endring i instruks 12. desember 2007 om krav til dokumentasjon for registrering av forhold som har funnet sted i utlandet

Skattedirektoratet fastsatte 12. desember 2007 instruks som angir krav til dokumentasjon for å kunne registrere rettslige og faktiske forhold som finner sted i utlandet.

- I instruksens er det oppregnet land hvorfra attester etc. i utgangspunktet ikke har noen bevisverdi, såkalte gruppe 2-land. Instruksens er nå endret slik at også Saudi-Arabia og Jemen er med på listen over gruppe 2-land.

For øvrig er reglene i rundskriv 9/2009 av 26. august 2009 endret og nå innarbeidet i pkt. I, 2.

Rundskriv 9/2009 er opphevet med øyeblikkelig virkning.

Vennlig hilsen
rettsavdelingen

Harald Hammer
underdirektør

Lars N. Aaby

Vedlegg

Instruks om krav til dokumentasjon for å kunne registrere rettslige og faktiske forhold som finner sted i utlandet, fastsatt av Skattedirektoratet 12. desember 2007 gitt med hjemmel i folkeregisterforskriften § 1-2 litra b. Endret 21. april 2009, 27. april 2010 og 1. februar 2011.

I Fødsel

Når fødsel har skjedd i:

1. Vest-Europa¹, Japan, Australia, New Zealand, USA og Canada:

Original attest eller bekreftet kopi fra norsk utenriksstasjon/notarius publicus i vedkommende land. Apostille/legalisering er i utgangspunktet ikke nødvendig.

Dersom lokal registermyndighet er i tvil om det fremlagte dokumentet tilfredsstillter kravene til attest, forelegges saken for Skattedirektoratet. Det vil kunne gjelde håndskrevne attester utstedt i Italia (stato civil i vedkommende kommune).

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

I tillegg til original attest, jf. pkt. 1 ovenfor, kreves fremlagt DNA-test i samsvar med det som er angitt nedenfor⁵, med mindre norsk utenriksstasjon på egen hånd har attestert vedkommende fødsel. Rutinene for DNA-testing er gitt i Utenriksdepartementets instruks av 03.01.2007, som følger som vedlegg.

2.1 Faren er registrert i DSF som gift med barnets mor

2.1.1 Når far er bosatt i Norge

gjelder Pater est-regelen i brnl. § 3. I slike saker er det krav om DNA-testing av mor og barn.

2.1.2 Når far er bosatt i utlandet og

- a. pater est-regelen gjelder i den staten barnet er født, vil et farskap som følger direkte av utenlandsk lov legges til grunn i Norge uten noen godkjenning, jfr. brnl. § 85 første ledd. Norsk utenriksstasjon kan eventuelt svare på hvilke regler som gjelder om farskap i fødelandet. I slike saker er det krav om DNA-test av mor og barn.
- b. pater est-regelen ikke gjelder i den staten barnet er født, må farskapet fastsettes etter lovgivningen i fødestaten og godkjennes av NAV-utland for å være gyldig i Norge, jfr. brnl. § 85 annet ledd. I mangel av slik godkjenning er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

2.2. Faren er ikke registret i DSF som gift med barnets mor

2.2.1 Når far er bosatt i Norge og

- a. farskap er vedgått etter brnl. § 4, jfr. brnl. § 81 første ledd bokstav c, er det krav om DNA-testing av mor og barn.

- b. farskapet **ikke** er vedgått etter brnl. § 4, er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

2.2.2 Når far er bosatt i utlandet

har han ikke anledning til å vedgå farskap etter brnl. § 4. Farskapet må da fastsettes etter lovgivningen i fødestaten og må godkjennes av NAV-utland for å være gyldig i Norge, jfr. brnl. § 85 andre ledd.

- a. Når farskapet er godkjent av NAV, er det krav om DNA-testing av mor og barn.
- b. Dersom farskapet er ikke godkjent av NAV, er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.

3. Andre land (alle land som ikke er nevnt under 1 og 2):

Attestene må være godkjent av norsk utenriksstasjon. Dersom slik godkjennelse ikke fremlegges, må vedkommende attest som et utgangspunkt være påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII.

II Farskap

1. Nordiske land:

Farskapsavgjørelser foretatt i et annet nordisk land godtas, jfr. forskrift om anerkjennelse av nordiske farskapsavgjørelser.

2. Andre land:

Etter barneloven § 85 første ledd er utgangspunktet at dersom farskapet følger direkte av utenlandsk lov, legges det til grunn i Norge.

Farskapsavgjørelser skal anerkjennes av Arbeids- og velferdsdirektoratet for å ha gyldighet, jfr. barneloven § 85 annet ledd.

III Vigsels

Når vigsels er gjennomført i:

1. Annet nordiske land:

Original vigselsattest. For Sverige godtas også stemplet utskrift fra Skatteverket.

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

Attester fra disse land har liten eller ingen troverdighet da de ofte er falske. At attester forfalskes eller kan kjøpes, medfører at attester fra disse land ikke har noen bevisverdi.

Unntak kan gjøres der UDI har godtatt at ekteskap er inngått i forbindelse med familiegjenforening, se Håndbok i folkeregistrering kap. 11. Det samme gjelder hvis norsk utenriksstasjon kan attestere vigselen.

3. Andre land

Attestene må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Attester godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

IV Separasjon / skilsmisse

Når separasjon / skilsmisse er oppnådd i:

1. Annet nordiske land:

Avgjørelser godtas i henhold til den nordiske familierettskonvensjon av 6. februar 1931. Konvensjonen gjelder der *begge* ektefeller er statsborgere i et nordisk land og de ved saksanlegget har tilknytning til minst *to* nordiske land.

Som følge av det gjelder ikke konvensjonen når

- to norske ektefeller har bosted i Norge
- en eller begge ektefeller er bosatt i en stat utenfor Norden
- en eller begge ektefeller ikke er nordisk borger

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:
Her gjelder de samme regler som for vigsel, se pkt. III, 2.

3. Andre land:

Separasjons-/skilsmisedokumentene må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Dokumenter godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

I følge lov om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner av 2. juni 1978 nr. 38, må det skilles mellom en skilsmisse som skal tjene som bevis for ekteskapets opphør i forbindelse med inngåelse av nytt ekteskap og registrering i øvrige tilfeller.

3.1. Som bevis ved nytt ekteskap

Fylkesmannen skal anerkjenne om en utenlandsk avgjørelse om skilsmisse gjelder her i landet, jfr. anerkjennelsesloven § 4 første ledd.

3.2. I øvrige tilfeller

Utenlandsk separasjon/skilsmisse har etter anerkjennelsesloven § 1 gyldighet i Norge dersom

- avgjørelsen/dommen er rettskraftig i vedkommende stat og
- minst en av ektefellene da saken ble reist hadde domisil eller var statsborger av den fremmede staten
- avgjørelsen ikke vil virke åpenbart støtende på norsk rettsorden (ordre public).

Ved tvil om separasjonen/skilsmissen er gyldig, kontaktes fylkesmannen.

V Dødsfall

1. For norske borgere:

Dødsattest fra norsk utenriksstasjon.

2. Somalia, Nigeria, Uganda, Burundi, Etiopia, Irak, Afghanistan, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Vietnam, Filippinene, Pakistan, Serbia, Kosovo, Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten, Mali², Eritrea³, Saudi-Arabia og Jemen⁴:

- generelt
Attester fra disse land godtas ikke – se også pkt. III, 2. (vigselse)

- som bevis i forbindelse med nytt ekteskap
Den av brudefolkene saken gjelder kan etter ekteskapsloven § 7 litra e annet ledd bringe saken inn for tingretten på det sted ekteskapsvilkårene skal prøves, jfr. skifteloven § 8 annet, jfr. første ledd.

3. For utenlandske borgere som har avgått ved døden i andre land:

Attesten må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se pkt. VII. Attester godkjent av norsk utenriksstasjon godtas også.

VI Fødselsdatoendringer

Her gjelder de regler som er tatt inn i Håndbok i folkeregistrering kap. 30.

VII Apostille/legalisering

For de land som ikke har ratifisert Haag-konvensjon av 5.10.1961, er legalisering nødvendig. Legalisering skal foretas av utstederlandets utenriksdepartement. Legalisering foretatt av landets ambassade godtas ikke. En oversikt over de land som har ratifisert Haag-konvensjonen ligger på

http://www.hcch.net/index_en.php?act=conventions.authorities&cid=41

¹ Land vest for følgende lands østgrenser: Norge, Finland, Sverige, Tyskland, Østerrike, Italia og Hellas.

² Landene Burkina Faso, Guinea, Gambia, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskysten og Mali tilføyd ved endring 21. april 2009.

³ Eritrea tilføyd ved endring 27. april 2010.

⁴ Saudi-Arabia og Jemen tilføyd ved endring 1. februar 2011.

⁵ Disse reglene trer i stedet for regler gitt i Rundskriv 9/2009 av 26. august 2009.

Sendt: 3. januar 2007 12:59

Til: emb.amman; emb.abuja; emb.addisabeba; emb.islamabad; emb.kabul; emb.hanoi;
emb.colombo; emb.nairobi; emb.manila

Instruks til berørte ambassader

RETNINGSLINJER FOR DNA-TEST I ENKELTE LAND I FORBINDELSE MED TILDELING AV FØDSELSNUMMER FOR BARN FØDT I UTLANDET AV NORSKE STATSBOGGERE

I enkelte land er det problemer knyttet til den dokumentasjon som ligger til grunn for tildeling av fødselsnummer til barn med norsk statsborgerskap født i utlandet. For å begrense muligheten for uriktig eller urettmessig tildeling av fødselsnummer, ønsker Skattedirektoratet at det i enkelte land skal kunne gjennomføres DNA-tester for å sikre at de påståtte familierelasjoner er reelle.

Dette gjelder kun et begrenset antall land (se liste i vedlegg 1). Hvilke ambassader som omfattes av ordningen, og utviding til flere ambassader vil eventuelt skje i samråd med Utenriksdepartementet og ambassadene.

Søknader om tildeling av fødselsnummer som fremmes fra land som **ikke står på vedlagte liste** (vedlegg 1) sendes fra søkers foresatt(e) via ambassaden til Personregisteret i Hammerfest:

Midt-Finnmark likningskontor,
Personregisteret,
N-9613 Hammerfest,
Norway.

For de søknader som fremmes i land som **står på vedlagte liste**, skal søknad om fødselsnummer fremmes av ved ambassaden og saken behandles iht. følgende retningslinjer:

I. Saksgang:

1. Søker henvender seg til ambassaden med søknad om tildeling av fødselsnummer.
2. Ambassaden gjør søker oppmerksom på at det kan bli nødvendig med DNA-test for søkers regning, og sender deretter søknaden med vedlagt dokumentasjon og ambassadens egen vurdering av de fremlagte dokumenter til Personregisteret.
3. Personregisteret tar, med bakgrunn i en konkret vurdering av de fremlagte dokumenters positive troverdighet og ambassadens vurdering, stilling til om det må kreves DNA-test. Beslutning om å tilby søkerne DNA-analyse eller å ikke tilby DNA-analyse er en del av saksforberedelsen. Den er således ikke et enkeltvedtak og kan derfor ikke påklages.
4. a) Dersom Personregisteret beslutter at det ikke er behov for DNA-test, sendes melding om tildelt fødselsnummer direkte til søker, med kopi til ambassaden. Vedtak fra Personregisteret oppbevares på ambassaden i 1 år. Saken avsluttes for ambassadens del.

b) Dersom Personregisteret beslutter at det er behov for DNA-test, sendes melding om dette sammen med informasjon om den videre saksgang til direkte til søker, med kopi til ambassaden. I brevet til søker bes vedkommende om å innbetale et forskudd på kr 1 400,- til Personregisteret, Midt-Finnmark likningskontor, kontonummer 7694. 05.10380 i DnB NOR, dersom DNA-test ønskes foretatt. For betaling fra utlandet benyttes IBAN-nummer: NO7876940510380 og Swift-adresse: DNBANOKK.

c) Når Personregisteret har mottatt innbetalt forskudd, reskontroføres dette samt inntektsføres mot konto 60009030.

d) Personregisteret sender via kurertjenesten i Utenriksdepartementet

- i) bekreftelse på at innbetaling er foretatt
- ii) nødvendig utstyr for prøvetaking (spytprøver)

5. Når forsendelse er mottatt fra Personregisteret, kaller ambassaden inn søker og minst en av foreldrene til DNA-test ved ambassaden¹[1].
6. Selve testen gjennomføres iht. til detaljerte retningslinjer vedr. betaling og prøvetaking i vedlegg 2.
7. Ambassaden sender snarest prøven på egnet måte til Utenriksdepartementet for videresending til

Rettsmedisinsk institutt (RMI)
Rikshospitalet,
0027 Oslo,

Kopi av oversendelsesbrev sendes fra ambassaden til Personregisteret.

8. RMI sender svar til Personregisteret, med kopi til ambassaden. Dersom svaret fra RMI bekrefter det oppgitte slektskapsforholdet, tildeler Personregisteret nytt fødselsnummer.
9. Personregisteret sender melding om vedtak direkte til søker
 - i) Søknad innvilget - personnummer tildelt
 - ii) Søknad avslått personnummer ikke tildelt. I brevet fremgår at vedtak om avslag kan påklages til Sentralkontoret for folkeregistrering.

Kopi av vedtaket sendes ambassaden til orientering.

Disse retningslinjer gjøres gjeldende fra og med 1.1.07. Utenriksdepartementet informerer berørte utenriksstasjoner, Skattedirektoratet informerer Personregisteret.

Endringer i disse retningslinjer gjøres av Utenriksdepartementet i samarbeid med Skattedirektoratet.

[1] Det er iht lov om statsborgerskap tilstrekkelig at barnet har en forelder som er norsk statsborger, jf § 4. Gjelder for barn født etter at loven trådte i kraft 1. september 2006.

Vedlegg 1: LISTE OVER LAND HVOR DET KAN TAS DNA-TEST I FORBINDELSE MED TILDELING AV FØDSELSNUMMER FOR BARN FØDT I UTLANDET AV NORSKE STATSBOGGERE

Nr	Land	Ambassade
1	Irak	Amman
2	Nigeria	Abuja
3	Etiopia	Addis Abeba
4	Pakistan	Islamabad
5	Afghanistan	Kabul
6	Vietnam	Hanoi
7	Sri Lanka	Colombo
8	Somalia	c/o Nairobi
9	Filippinene	Manila